

Jeg tillod jeg mig at paatale det uheldige Forhold, der finder Sted med Hensyn til Postgangen i Nordfyn, men der er ikke blevet taget Hensyn til mine Udtalelser; enten har den ærede Indenrigsminister overhørt det, eller han ikke finder Anledning til at gøre nogen Forandring. Jeg paaviste, og skal blot, idet jeg henviser til mine Udtalelser i Jor, kortelig nævne, at hele Nordfyns Befolkning er uheldigere stillet med Hensyn til Postgangen nu, efter at vi have faaet Jærnbanetog mellem Odense og Bogense 4 Gange daglig, end i gamle Dage, da vi havde Diligence, der gik fra Odense til Bogense 1 Gang daglig og omvendt fra Bogense til Odense 1 Gang daglig. Det ligger ganske simpelt i, at Posten ikke udgaar fra Bogense med det første Morgentog derfra. Jeg tror, at den nordfynske Befolkning har billigt Krav paa at blive behandlet paa en noget anden Maade. Jeg gentager derfor min Henstilling til den meget ærede Minister om at undersøge dette Forhold og gøre en Forandring deri. Jeg skal ogsaa henlede Opmærksomheden paa et Forhold, der klages over fra mange Sider, og det er det, at Posthusene som bekendt ere aabne en vis Tid hver Søn- og Helligdag. Men denne Tid er ens hele Landet over, baade for Kjøbenhavn og Provinserne, nemlig fra 12 til 2. Denne Tid kan maaske passe i Kjøbenhavn, men den passer ikke i de Byer, hvor man faar Posten med Jærnbanen, men hvor den ankommer senere til Byen, saaledes at man, naar man for at faa sin Post ubleveret møder paa Posthuset, ikke kan faa den Post ubleveret, der ankommer til Byen med Kjøbenhavns Morgentog, men maa vente til næste Dag, og man har derfor kun liden Grund til at paastaa denne Ordning med Posthusenes Aabning fra Kl. 12—2. Der er et andet Forhold, jeg vil tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa. Det er Forholdet med Hensyn til de private Baner her i Landet. I forrige Rigsdagssamling glædede det mig at se, at den ærede Minister var villig til at gaa til en Ordning i Fremtiden angaaende Anlæg af private Baner, hvorefter Staten udredede Halvdelen af Omkostningerne til Anlægget, medens de private udrede den anden Halvdel. Nu er jo Forholdet det, at der er Baner i Landet, der ere byggede uden Statsstilbud f. Eks. Bogensebanen; men denne Bane maa hvert Aar betale halvfjerdede Tusinde for at faa Lov til at føre ind til Statsbanegaarden i Odense. Statskassen har i det hele en Indtægt af noget over 30,000 Kr. derved, at Privatbanerne maa give et lignende eller tilsvarende Beløb for at søge Tilslutning til Statsba-

nerne. Jeg ved meget vel, at de private Baner derved have sparet at opføre en Banestation ved de Kjøbstæder, hvor de sættes i Forbindelse med Statsbanen, men det forekommer mig urimeligt, at Staten vil opretholde Kravet om, at Privatbanerne skulle give dette Beløb; thi naar man kommer førende til Stationen med sin egen Befordring, bliver man betjent uden videre, uden at skulle betale særskilt derfor, men derimod, naar flere Beboere enes om at føre ind til en Statsbanestation med et Røretøj i Form af et Jærnbanetog, skal man straks bøde 4—5,000, for at faa Lov til at blive betjent paa Statsbanen. Det kan jo ikke nægtes, at de private Baner lade tilflyde Statsbanen betydelige Indtægter, og jeg kan derfor ikke finde, at der er nogen Anledning til at handle saa smaaligt over for de Egne, der have gjort saa store Ofre, og nærmest ved egne Midler have befestet disse Anlæg. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister og det eventuelle Finansudvalg, om der ikke var Anledning til at imødetomme de Egne, der have anlagt deres egne Baner, og i Fremtiden fritage dem for de Afgifter, de hidtil have maattet svare.

Jeg skal nu kun gøre et Par Bemærkninger til den Del af Budgettet, der vedrører Kultusministeren, og jeg vil da henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at Understøttelsen til fattige Elever paa Højskolerne uddeles paa en noget uheldig Maade, idet de vedkommende Skoleraad faa anvist Penge to Gange aarlig, og det viser sig da, at den sidste Uddeling falder saa sent, at der er mange fattige Tjenestekarle, der ikke have kunnet asvente det Tidspunkt, da de fik Besked fra det vedkommende Skoleraad, om de kunde faa Understøttelse eller ej. Forholdet er jo saaledes paa Landet, at Tjenestefolk ere bundne til deres Husbond til de bestemte Skiftetider, 1ste November og 1ste Maj, og dersom de ikke kunne faa Meddelelse fra Skoleraadet inden 3 Maanedes for en af disse Skiftetider, ere de nødte til at slutte Aftord med Husbonden om Tjenestetiden og kunne altsaa mange Gange ikke faa Nytte af den Bevilling, der senere bliver givet dem, idet Husbonden ikke vil give Slip paa dem, men forlanger, at de skulle blive i Tjenesten. Jeg vil henstille til den ærede Minister, om de Beløb, der tildeles Skolerne, ikke maa blive tildelte saa tidligt, at der kan være fornøden Tid for Tjendet til at tage under Overvejelse, om de kunne modtage Understøttelsen, eller om de vedblivende maa blive i deres Tjeneste.

Endelig skal jeg omtale Spørgsmaalet om Oprettelsen af et Fortsættelsesseminarium.